

[Peter Larsen.]

vil også finde det urimeligt af en anden grund, den nemlig, at bredejerne i mange år har klaret den ekstra stærke forurening af mange af vore vandløb alene, uden at de lokale myndigheder har hjulpet til i nævneværdig grad. Nu har man chancen for at gøre en gammel uret god igen.

Ud over disse mere principielle ting vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger af mere teknisk karakter. Ifølge lovforslaget skal kommunerne nu udfærdige regulativer for vandløb, og ændringerne forudsætter, at der bl. a. skal fastsættes regler dels for arbejdets udførelse og tidspunktet derfor, dels for det fyld, man graver op, og den grøde, man slår af, om det skal bortskaffes, eller om det skal udjævnes. Spørgsmålet er, om disse ting skal være en del af vedligeholdelsesudgifterne, eller man fortsat skal henvise til § 35, der siger, at lodsejerne har pligt til at modtage dette normalt uden erstatning.

I bemærkningerne til lovforslaget anfører den højtærede minister, at en i loven fastsat almindelig løsning næppe er nødvendig her. Han mener altså, at man kan overlade til kommunerne at gennemføre disse regler og kun i særlige tilfælde lade spørgsmålet om erstatning for udlægning af grøde fastsættes af vandløbsretterne. Jeg er ikke enig med ministeren i denne betragtning. Jeg går ud fra, at når kommunerne nu skal overtage vedligeholdelsen, må man forvente, at en del af oprensningen vil finde sted ved hjælp af maskiner, som uden tvivl vil nøjes med at køre på den ene side af vandløbet og samtidig lægge slam og grøde på den samme side. Det betyder for det første, at disse lodsejere alene skal modtage alt dette. Det betyder dernæst, at man skal fjerne hegn og træer langs vandløbene for at give passage til maskinen. Det kan efter min opfattelse medføre, at der bliver en skæv fordeling af de byrder, der bliver pålagt lodsejerne på dette område. Derfor ville jeg mene, at vi under udvalgsarbejdet skulle prøve på at undersøge om vi kunne fastsætte nogle regler, i hvert fald når det drejer sig om maskinel oprensning, hvortil udgiften ifølge lovforslaget er refusionsberettiget. Jeg erkender, at hvor det drejer sig om, at arbejdet skal udføres som håndarbejde, nemlig slåning af sideskråningerne og håndoprensning, vil man have mulighed for at kunne

foretage en ligelig fordeling på begge sider af vandløbet, og her stiller problemet sig lidt anderledes.

Fra forskellig side har man over for mig rejst spørgsmålet om de såkaldte landkanaler. Det er ifølge lovforslaget forudsat, at når de er optaget som offentlige vandløb, kommer de ind under loven, og vedligeholdelsen af disse kanaler ordnes i dag næsten altid af de såkaldte pumpelag eller landvindingslag. Jeg vil gerne, om vi i udvalget overvejede, om man ikke kunne fortsætte på denne måde efter de samme retningslinjer som hidtil, blot med den ændring, at amtet i dette tilfælde betaler udgifterne.

Man har anført, at denne ordning skulle kunne gøre arbejdet billigere, end hvis amtet selv skulle foretage arbejdet, og der kunne måske også i anden forbindelse være tale om at lade andre træde ind til at afgøre, efter hvilke retningslinjer arbejdet skulle finde sted. Når man står over for så stor en udgift — og jeg er ikke uenig med det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen i, at udgiften vil blive voksende fremover — mener jeg, at det gælder om at tilrettelægge lovgivningen således, at ordningen bliver så billig, men alligevel så effektiv som muligt. Derfor ville det vel også være rimeligt at drøfte lovforslagets påbud om, at et arbejde af den karakter altid skal udbydes i licitation. Jeg vil tro, at man rent praktisk kunne løse problemet på en anden måde, men også det hører vel nærmere hjemme i udvalgsarbejdet.

Med hensyn til de andre områder af lovforslaget — jeg tænker her på de afsnit, som jeg vil kalde en tydeliggørelse af vandløbsloven, nemlig spørgsmålet om hegningspligten — er vi helt indforstået med, at det må være en pligt, så vi kan undgå nedtrædning af siderne af vandløbet, hvorved der påføres det offentlige en højere udgift. Det samme gælder den klare forbudsbestemmelse om afløb af ensilagesaft og ajle samt gift- og hormonpræparater. Der er en lidt uklar bestemmelse i den gældende lov, og vi er tilfredse med, at man nu søger at komme det uvæsen til livs. Denne uklare lovbestemmelse har afstedkommet mange skader på fiskebestand o. lign.

I denne forbindelse vil jeg gerne spørge, om der skulle være mulighed for ved hjælp af sprøjtemidler at foretage en bekæmpelse